

достига водата, а на горѣ е свободно. Въздухътъ се прѣчиства съ едни трѣби, които излизатъ надъ морето.

Ето какъ си служатъ съ водолаза: Тѣ го спускатъ съ желѣзни вериги близо до дѣното на морето. Плавачътъ, който ще ходи изъ дѣното, облѣча гумена дреха. За да може да вижда, гурени сѣ дебели стѣкла; а за дишане има една трѣба, прѣзъ която влиза чистъ въздухъ. Сега вече свободно ходи и изважда пропадналитѣ нѣща.

Единъ притежателъ на потѣналъ параходъ се съгласилъ да плати на едни плавачи 25 хиляди лева, за да извадятъ потѣналата стока и скѣпоцѣности. Плавачитѣ се съгласили и само въ единъ день извадили стока за 75 хиляди лева.

Други плавачи намѣрили потѣналъ старъ испански параходъ. Слѣдъ като разтърсили изъ вѣтрѣ, намѣрили парчета злато наредени едно върху друго.

Въ 1869 година единъ параходъ се ударилъ въ канаритѣ близо до *Шанхай* (Китай). Хората се спасили, а парахода потѣналъ въ най опасно-то мѣсто. Въ него имало злато за единъ милионъ и 250 хиляди лева. Капитанинътъ на парахода отишелъ въ Англия и условилъ най-искуснитѣ плавачи. Тѣ се върнали въ Шанхай и слѣдъ много търсене намѣрили потѣналия параходъ. Спустинали се съ водолаза и сполучили да намѣратъ стаята, гдѣто е било златото. Слѣдъ голѣми трудности най-послѣ извадили всичкото злато.

Единъ плавачъ разказва, че рибитѣ се много възмущавали отъ тѣхното присѣствие. Даже нѣкои отъ тѣхъ се хвъргали и се почвала борба